

September 12, 1969

Memorandum of Conversation Between Dutch Ministry of Foreign Affairs and Representatives of Three Dutch companies, Regarding the Establishment of a North Korean Trade Office in the Netherlands

Citation:

"Memorandum of Conversation Between Dutch Ministry of Foreign Affairs and Representatives of Three Dutch companies, Regarding the Establishment of a North Korean Trade Office in the Netherlands", September 12, 1969, Wilson Center Digital Archive, National Archives, The Hague, Ministry of Foreign Affairs, access number 2.05.313, inventory number 11769. Obtained by Bastiaan Bouwman. https://wilson-center-digital-archive.dvincitest.com/document/115854

Summary:

Representatives from the companies CKH, VMF and Grenko visited the Ministry to plead for the establishment of a North Korean trade office. The Ministry remained of the opinion, also informed by the Ministry of Economic Affairs, that economic and political relations with South Korea would be unacceptably damaged by such rapprochement with North Korea.

Credits:

This document was made possible with support from Leon Levy Foundation

Original Language:

Dutch

Contents:

Original Scan

DOA/OP

(1)

goederen.

Aantekening betreffende het bezoek van de heren Heldring en Kroese (CKH), Veraart en de Lange (VMF), en Pennings (Grenko, dochtermaatschappij van Grasso, koeltechniek) aan DOA ter bespreking van de kwestie van de vestiging van een Noordkoreaans handelskantoor in Nederland (11-9-69).

De heer Heldring opende het zakelijk deel van het gesprek door een uiteenzetting te geven omtrent het doel van het bezoek. Hij deelde mede onlangs van Koreaanse zijde te zijn benaderd met een nieuwe boodschap. Het betrof nu een uitnodiging om met een delegatie van de CKH en vertegenwoordigers van geinteresseerde bedrijven in oktober van dit jaar een bezoek aan Noord-Korea te brengen. Daarbij was hem medegedeeld, dat de Noordkoreaanse delegatie, die in de tweede helft van juni 1969 Nederland had bezocht, een zeer positieve indruk had gekregen van de mogelijkheden, die Nederland voor Noordkoreaanse orders bood. Noord-Korea had grote belangstelling voor kapitaalsgoederen. Evenwel was van Noordkoreaanse zijde duidelijk tot uitdrukking gebracht, dat het niet goed mogelijk was orders te plaatsen zonder over een handelskantoor in Nederland te beschikken. Er werd evenwel niet gesproken over een vertegenwoordiging. De heer Heldring had de indruk dat het thans een reële benadering van Koreaanse zijde betrof. Men wilde tot zaken komen. De uitnodiging voor een bezoek aan Noord-Korea was kennelijk niet alleen als reciprociteit bedoeld, doch mede ingegeven door zakelijke overwegingen. De heer Heldring merkte op, dat, ondanks het chanterend aspect dat in de hem gedane mededelinger school, deze thans een eerlijke indruk op hem hadden gemaakt.

DOA merkte op, dat het thans zaak was na te gaan in hoeverre ernstige waarde gehecht moest worden aan de conditie, dat geen orders konden worden geplaatst zonder dat een handelskantoor hier orders konden worden geplaatst zonder dat een handelskantoor hier te lande gevestigd werd. Hij wees voorts op de praktijk van andere communistische landen, die zich bij hun aankopen in het buiten-land laten leiden door hun daadwerkelijke behoeften, waarbij land laten leiden door hun daadwerkelijke behoeften, waarbij politieke overwegingen zonodig secundair worden gesteld.

De heer Veraart zeide daarop, dat deze vraag moeilijk te baantwoorden was. Hij wees er evenwel op, dat bij het jongste con'et var de Noordkoreanen met de CKH geen bepaalde bedrijven waren genoemd. Men had zich bepaald tot een zeer gespecificserde lijst van 0

Niettemin bleken de heren het allen er over eens te zijn, dat bij het komende bezoek aan Noord-Korea de vestiging van een kantoor boven aan de lijst van de Noordkoreaanse "orders" zou staan.

De heer Heldring merkte voorts nog op, dat ook geinformeerd was naar het antwoord op de brief, welke de Noordkoreaanse missie aan het einde van haar bezoek in juni 1969 aan de Voorzitter van de CKH had gericht en waarin de toelating van een handelsvertegenwoordiging was verzocht. De heer Heldring had daarop geantwoord, dat de beantwoording van deze brief nog in studie was, en tevens daarbij opgemerkt dat van Nederlandse zijde ook nog geen reactie wasoontvangen op het in juni overhandigde voorstel inzake het sluiten van een handelsovereenkomst tussen de CKH en het Noordkoreaanse Comité ter bevordering van de internationale handel. Het wederzijdse overleg werd dus nog aan beide zijden open gehouden.

De heer Veraart gaf daarop een uiteenzetting over de houding van de VMF. Deze heeft zowel in Noord- als Zuid-Korea belangen.

Daarom wilde hij de vestiging van een handelskantoor - zonder diplomatieke status - bepleiten op zakelijke gronden. Hij achtte dit niet alleen een redelijk verlangen doch ook een practische noodzaak, mits het kantoor uiteraard een zakelijke instelling zou blijven. Gezien de grote potentiele belangen in Zuid-Korea wilde de VMF zich in deze kwestie echter niet exponeren en met name alle openbaarheid vermijden. Met betrekking tot een missie van de CKH naar Noord-Korea merkte hij op dat hij weinig voelde voor een officiële delegatie, daar de VMF publiciteit wilde vermijden (hetgeen volgens de andere bezoekers toch niet mogelijk zou zijn).

Naar aanleiding van de door DOA gemaakte opmerking, dat aan de Noord-Koreanen is toegestaan door middel van hun vertegenwoordigers bij Verolme andere zakelijke belangen te behartigen, werd verklaard, dat het hier scheepstechnici betrof, die niet in staat zijn algemene handelsbelangen te behartigen.

Vervolgens wees de heer Pennings, er op dat Noord-Korea voor de Nederlandse Credietverzekeringsmaatschappij meer acceptab was dan Zuid-Korea, in zoverre althans het eerste in tegenstelling tot het laatste land nog niet het plafond dat aan de te verlenen kredieten was gesteld had bereikt.

De heer de Lange wilde de wensen enigszins concretiseren en zeide dat tentatief gedacht werd aan een brief van de CKH waarin een toezegging werd gedaan voor maximaal 6 visa voor 6 maanden, welke voor regelmatige verlenging vatbaat waren. Het kantoor zou dan een totale bezetting van maximaal zes personen kunnen hebben.

Na deze toelichting wees DOA op de twee aspecten, die aan deze aangelegenheid verbonden zijn, n.l. het politieke aspect van om de handhaving van goede betrekkingen met Zuid-Korea; en het economische aspect, dat door de BEB behartigd wordt. Eerst nadat de BEB het economisch belang - derhalve ook van het bedrijfsleven in zijn geheel - positief had beoordeeld, zou dit ministerie zich nader kunnen beraden over het eerste punt. DOA zeide dat hem bekend was dat bij de BEB grote aarzeling bestond in verband met de Nederlandse economische belangen in Zuid-Korea en het advies van de Nederlandse TZ in Seoel. Deze had gewaarschuwd voor sterke emotionele reacties van de zijde van Zuid-Korea, ook bij een slechts geringe tegemoetkoming aan de Noordkoreaanse verlangens.

De heer Heldring had inmiddels opgemerkt, dat het huidige gesprek voortkwam uit het enkele maanden geleden gehouden directe contact. De CKH diende in eerste instantie deze zaak met het Centraal Orgaan voor de Economische Betrekkingen met het Buitenland op te nemen. Destijds was dit ook geschied, doch het Centraal Orgaan bleek weinig geinteresseerd en had geen bezwaar gehad tegen zelfstandige activiteit van de CKH.

De bezoekers begrepen, zoals door de heer Veraart vertolkt werd, dat Buitenlandse Zaken niet zal handelen zonder advies i van Economische Zaken, voor wat betreft de commerciele belangen.

De heer de Lange merkte tenslotte nog op dat het Noordkoreaanse handelskantoor in Parijs geen publiciteit entameerde. DOA wees er evenwel op, dat rekening gehouden moest worden met het streven van Noord-Korea om zijn internaationaal prestige te bevorderen.

Nadat de heer Heldring had verklaard, dat men thans deze kwestie via het Centraal Orgaan bij Economische Zaken zou voorbrengen, vertrokken de heren.